

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/350/2019/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

310/2019. (XII. 12.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2019. augusztus 30-én előterjesztett **panaszát** a 2019. december 12-én – Fráterné Dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében – megtartott zárt ülésén meghozott hozott döntése alapján

átteszi

az intézkedést foganatosító szerv – * Megyei Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő mulasztásra, illetve intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2019. augusztus 30-án, postai úton terjesztette elő panaszát, amelyben az alábbiakról számolt be.

I.

A panaszos 2019. augusztus 22-én 13 óra 13 perc körüli időben segítséget kért a 112-es segélyhívó számon a kapujában parkoló gépkocsi eltávolítása érdekében. A bejelentését 13 óra 21 perc körüli időben megerősítette. A panaszost arról tájékoztatták, hogy a rendőrség körülbelül egy óra múlva tud a helyszínre érkezni, továbbá a bejelentését 14 óra 32 perckor adták ki intézkedésre. A rendőrök körülbelül 15 óra órákor jelentek meg a helyszínen, de érdemben nem intézkedtek. A panaszos 15 óta 53 perc körül kezdeményezett telefonos beszélgetést az ügyeletes rendőrrel, amelynek alkalmával sérelmezte, hogy ügyében nem intézkedtek. A rendőr ezt egy „kirohanással” konstatálta, és nem értette, hogy a gépkocsi tulajdonosok miért nem tudnak egymással megegyezni. A panaszos elmondása szerint a kapuból végül 17 óra körül átal. A panaszos kérte a fentiek vizsgálatát.

^{1 1 1} Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében felvilágosítás-kéréssel fordult a rendőrséghez, és a rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A *K. Rendőrkapitányság* (a továbbiakban: *Rendőrkapitányság*) vezetője az alábbi tájékoztatást adta a panaszüggyel kapcsolatban.

A panaszos 2019. augusztus 22. napon 13 óra 22 perckor tett bejelentést, mely szerint * forgalmi rendszámú autó a kapubejárójában parkol, és ez megakadályozza őt abban, hogy az udvarára beálljon. A bejelentés időpontjában J. r. főörzsőrmester körzeti megbízott és B. r. őrmester járőrtárs szolgálati utat hajtott végre a Rendőrkapitányságra, ahonnan a képzésről hazaérkező H. r. főörzsőrmester járőrvezetőt kellett az *A. Rendőrőrsre* (a továbbiakban: *Rendőrőrs*) szállítaniuk. Ennek következtében 15 óra 19 perckor érkeztek a helyszínre, ahol a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 13. § (1) bekezdése alapján intézkedést kezdeményeztek. Az intézkedést J. r. főörzsőrmester hajtotta végre, amit B. r. őrmester biztosított. A panaszossal a helyszínen csak J. r. főörzsőrmester kommunikált.

A helyszínen megállapítást nyert, hogy a gépjármű tulajdonosa és használója a bejelentővel egy lakcímen élő volt felesége, aki egyben a ház tulajdonosa, így rá a közúti közlekedés szabályairól 1/1975. (II. 5.) KPM-BM együttes rendelet (a továbbiakban: KRESZ) 41. § (2) bekezdés c) pontja vonatkozik, amely szerint „tilos várakozni [a 40. § (5) bekezdésében említetteken túlmenően] ahol a jármű az útmenti ingatlanra való behajtást vagy az onnan történő kihajtást - az ingatlanal rendelkezni jogosult hozzájárulása nélkül – akadályozza”.

A fentiek alapján megállapítást nyert, hogy a panaszos volt felesége a saját kapubejárójában történő várakozással nem követett el jogsértést, így vele szemben intézkedési kötelezettség nem állt fent.

A rendőrök a panaszos részére a kellő felvilágosítást megadták, miszerint mivel azonos lakcímen élnek, a háznak mindkettőn résztulajdonosai a volt feleségével, ő nem követett el a cselekményével szabálysértést. Ezen túlmenően telefonon keresztül felvették a panaszos volt feleségével a kapcsolatot, aki arról biztosította az intézkedő rendőröket, hogy hazaérkezését követően a gépjárművel a kapubejáróból el fog állni, aminek a későbbi visszaellenőrzés alapján eleget is tett.

Az eset kapcsán a Rendőrkapitányság megkereséssel élt a * *Megyei Rendőr-főkapitányság* (a továbbiakban: *Megyei Rendőr-főkapitányság*) Gazdasági Igazgatóság Informatikai Osztálya irányába a hangfelvételek beszerzése érdekében, amelyre kapott válasz alapján megállapítható, hogy a panaszos által tett bejelentésekről 4 hanganyag áll rendelkezésre. A panaszos 2019. augusztus 22. napon három esetben hívta a *Tevékenység-irányítási Központot* (továbbiakban: *TIK*), míg 2019. augusztus 23. napon egy esetben a 112 segélyhívót. A hanganyagok kiértékelése során az alábbiak nyertek megállapítást:

A panaszost a 2019. augusztus 22. napon 13 óra 22 perckor tett bejelentése alkalmával tájékoztatták, hogy a helyszínre körülbelül egy óra múlva van lehetőség intézkedő rendőrt küldeni. 14 óra 33 perckor a TIK ügyeletesen visszahívta a panaszost és tájékoztatta, hogy amennyiben még a probléma fennáll, akkor most tud a helyszínre intézkedőt irányítani.

2019. augusztus 22. napon 15 óra 53 perckor a panaszos ismételt bejelentést tett a TIK-hez, mely szerint az intézkedést nem tartotta megfelelőnek, mivel a kérdéses autó még mindig a

kapubejáróban áll. A TIK ügyeletes felvilágosítja, hogy nincs lehetőség a gépjármű tulajdonosát hazavinni, vagy a gépjárművet elszállítani, továbbá a volt feleségével való problémáira ne a rendőrséggel akarjon megoldást kerestetni, hanem azt beszéljék meg egymással.

A panaszos 2019. augusztus 23. napon 12 óra 25 perckor tett bejelentést a 112-es segélyhívó számra, mely szerint a 2019. augusztus 22. napon tett rendőri intézkedést nem tartja megfelelőnek, ezért kéri a Testület elérhetőségét. Az operátor megadta részére a Testület elérhetőségeit.

A rendőrség a panaszra reagálva megjegyezte, hogy a 2019. augusztus 22. napon 15 óra 53 perckor lezajlott telefonbeszélgetés alkalmával a TIK ügyeletes a korábbi felvilágosítások alapján próbálja a panaszossal tisztázni, hogy az intézkedést miért nem tartja megfelelőnek. Az ügyeletes hangneme a beszélgetés során nem sértő, pusztán felhívja a panaszos figyelmét a társadalmi együttélés szabályaira.

A panaszos 2019. augusztus 23. napon 12 óra 25 perckor tett bejelentése kapcsán a Rendőrkapitányságon parancsnoki kivizsgálást rendeltek el. A kivizsgálás során megállapították, hogy J. r. főtörzsőrmester. és B. r. őrmester a vonatkozó jogszabályoknak megfelelően járt el, és nem mulasztottak. Az intézkedő rendőrök által lefolytatott intézkedés jogszerűnek, szakszerűnek lett minősítve.

2) J. r. főtörzsőrmester 2019. augusztus 30-án az alábbi tartalommal tett jelentést.

J. r. főtörzsőrmester 2019. augusztus 22-én nappalos szolgálatot látott el 7 órától 19 óráig B. r. őrmesterrel, amelynek során szolgálati utat hajtott végre a Rendőrkapitányságról a Rendőrőrsre, mivel a csapatszolgálati század tagjaként gépkarabély lövészetben lévő H. r. főtörzsőrmestert hozta vissza a Rendőrőrs épületébe. Ennek során a TIK ügyeletes egy küldést adott részére, miszerint A. település H. út 1. szám előtt a kapubejáróban szabálytalanul parkoló személygépjármű parkol, amely miatt a panaszos nem tud beállni az udvarára.

J. r. főtörzsőrmester a fenti címre 15 óra 19 perckor érkezett meg, majd kiszállva a szolgálati gépjárműből észlelte, hogy valóban a kapubejáróban parkol egy narancsszínű Daewoo típusú személygépjármű. Ezt követően a házból a kiskapun keresztül kijött a panaszos, akit B. r. őrmester 15 óra 23 perckor körözésben ellenőrzött, amelyben ő nem szerepelt.

Ezt követően a panaszos elmondta, hogy azért értesítette a rendőrséget, mert a nagykapujában szerinte szabálytalanul parkol a fent említett gépjármű és őt akadályozza abban, hogy beálljon az udvarára. A panaszos előadta, hogy a jármű a volt felesége tulajdona, aki szintén a fenti ingatlanban lakik életvitelszerűen, de jelenleg nincs itthon és amúgy sem beszél vele. Elmondta, hogy szeretne beállni az udvarára és kéri, hogy szüntessék meg ezt a problémát a rendőrök.

Ezt követően mivel a panaszos elmondta, hogy nincs itthon a jármű tulajdonosa, így telefonon keresztül J. r. főtörzsőrmester felvette a kapcsolatot B. r. törzsőrmesterrel, aki a T. település fogdáján dolgozik és tudomása szerint a bejelentésben szereplő személygépjármű tulajdonosának a keresztfia.

B. r. törzsőrmester telefonban elmondta, hogy valóban rokoni kapcsolatban áll a gépjármű tulajdonosával és azonnal értesíti, hogy álljon arrébb.

Ezt követően körülbelül 10 perc elteltével B. r. törzsőrmester visszahívta J. r. főtörzsőrmester és tájékoztatta, hogy a panaszos volt felesége nincs itthon, de amikor hazaér azonnal arrébb áll, hogy ne legyen probléma belőle.

A helyszínen viszont megállapítást nyert, hogy semmilyen jogsértés nem valósult meg, mivel a

panaszos volt felesége is ezen a laccímen lakik és jogszerűen parkol ezen a helyen, továbbá mivel J. r. főtörzsőrmester járőrszolgálatára során mindig azt tapasztalta, hogy a panaszos a saját tulajdonában lévő személygépjárműve soha nem parkol az udvaron, mindig az utcán áll. Továbbá látszódt, hogy az udvarra nem szoktak beállni, mivel körülbelül 1 méteres gaz borította azt.

J. r. főtörzsőrmester járőrszolgálatára során visszatérően ellenőrizte a címet, melynek során azt tapasztalta, hogy a panaszos volt feleségének autója 16 óra körüli időben már nem állt a kapubejáróban, az szabad volt, viszont a panaszos gépkocsija még mindig az út szélén parkolt.

Az intézkedésnél jelen volt H. r. főtörzsőrmester és B. r. őrmester.

3) B. r. őrmester 2019. október 3-án kelt jelentése a fentiekhez képest új releváns információt nem tartalmaz.

4) „Eset adatlap” elnevezésű irat szerint a panaszos 2019. augusztus 23-án 12 óra 25 bejelentést tett a Megyei Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint az előző nap a rendőrök nem megfelelően intézkedtek, és emiatt panaszt szeretne tenni. A panaszos sérelmezte, hogy a reggel óta a kapuban parkoló volt feleségét a rendőrök nem kötelezték rá, hogy elhagyja a helyszínt, autójára nem tettek felszólító cédulát sem, és nem is akarták megkeresni őt. A panaszost ezen bejelentése alkalmával tájékoztatták a Testület elérhetőségeiről.

5) A Testület az alábbi hanganyagot bocsátotta a Testület rendelkezésére.

a) A rendőrség megküldte a panaszos 13 óra 22 perckor a Megyei Rendőr-főkapitányság TIK-ba tett bejelentését rögzítő 1 perc 22 másodperces hanganyagot, amelyben megerősíti, hogy a kapuját továbbra is elállják. Kérdésre elmondja, hogy az autó tulajdonosa környéken lakó, akivel perben és haragban áll, és kérése ellenére nem áll arrébb a járművel. Az ügyeletes közli, hogy egy óra múlva tud járőrt küldeni a helyszínre. A panaszos megköszöni a segítséget.

b) A TIK munkatársa 14 óra 33 perckor felhívja a panaszost azután érdeklődve, hogy fennáll-e még a probléma, mert most tudna rendőrt küldeni. A panaszos megerősítését követően az ügyeletes közli, hogy nemsokára érkeznek a rendőrök. A hanganyag 21 másodperces hosszúságú.

c) A panaszos 15 óra 54 perckor tett bejelentését rögzítő 4 perc 4 másodperces hanganyagot a Testület szó szerint idézi, mivel a panaszos kifogásolta az ügyeletes hangnemét.

Ügyeletes: - Rendőrség, miben segíthetek?

Panaszos: - Szép jó napot kívánok, a panaszos vagyok A. településről és a kollegájával már kétszer beszéltem egy két órakor egyszer meg három órakor, egy parkoló autóról beszélünk, hogy meg tudja neki mondani, hogy ki vagyok, és miért keresem. Mert, a hogyan mondjam, a rendőr urak megjöttek, és amilyen olyan gyorsan jöttek olyan gyorsan távoztak is és azt mondták, hogy ő nekik nincs kulcsuk az autóhoz és elmentek.

Ügyeletes: - Tartsa a vonalat, kapcsolom az illetékes TIK-est, jó? Tartsa!

Panaszos: - Én köszönöm meg segítségét!

Ügyeletes: - H. A.-ként mutatkozik be.

Panaszos: - Tiszteletem uram, én a panaszos vagyok A. településről. Én telefonáltam két órakor, meg három órakor a kapuba álló parkoló autóval kapcsolatban. Nem tudom emlékszik-e rá?

Ügyeletes: - Igen.

Panaszos: - Na itt voltak a kollegák, megjöttek és azt mondták, hogy ők nem tudnak az autóval félreállni, de az az autó biztos félrefog onnan állni egyszer.

Ügyeletes: - Igen?

Panaszos: - Úgyhogy ez ... nem boldogít!

Ügyeletes: - Hát uram. Úgy gondolta, hogy majd a rendőr fog félreállni az autóval?

Panaszos: - Nem!

Ügyeletes: - Akkor mi a probléma, tehát nem értem akkor a problémát!

Panaszos: - Az hogy az utcán áll szabálytalanul egy autó, ami meggátolja a kapun a ki-, be közlekedést.

Ügyeletes: - Igen?

Panaszos: - És, hát nem tudom na, egyszerűen nem tudom.

Ügyeletes: - Tehát mi a probléma? Mit szeretne? Mit tegyen a Rendőrség?

Panaszos: - A Rendőrség keresse meg és telefonáljon neki, hogy álljon félre! Csupán ennyit!

Ügyeletes: - Kit keressen meg, hol van, akit meg kell keresni?

Panaszos:- Azt nem tudom, de egy telefonszámot tudok adni, hogyha a Rendőrség nem tudja a telefonszámot! Ügyeletes2: - Biztos tudja.

Panaszos: - Na ezt tudom én is, hogy biztos tudja.

Ügyeletes: - Jó!

Panaszos: - Akkor milyen segítséget ígér nekem?

Ügyeletes: - A Rendőrség majd felhívja és elmondja, hogy mi lenne a probléma. Ennyit tudok. A Rendőrség nem fogja ezért elfogni, vagy hazahurcolni.

Panaszos: Nem is ezt kértem!

Ügyeletes: - Akkor mi a probléma? Mondja el, hogy azon kívül, hogy Önök rosszban vannak egymással a volt élettársával, vagy feleségével!

Panaszos: - Így van!

Ügyeletes: - Ezen kívül mi a probléma?

Panaszos: - Hát az, hogy egy KRESZ szabályt megsért azzal, hogy elálja a kaput, amin ki be lehetne közlekedni, mert az utcán áll.

Ügyeletes: - Jó, gondolom majd eljár a hatóság vele szemben, de hát nem fogja a rendőr hazahurcolni, nem fogja a rendőr elszállítatni az autót..

Panaszos: - Nem is kérek ilyet!

Ügyeletes: - De akkor mondja, hogy mit kíván, hogy mit tegyen a Rendőrség, amit Önök nem tudnak egymással megbeszélni? Mit tegyen a Rendőrség?

Panaszos: - Uram, nagyon szépen köszönöm!

Ügyeletes: - Ezt Önöknek kéne megoldani, nem problémázni a rendőrhatalommal. Tehát mindketten értelmes felnőttek, meg kell beszélni egymással.

Panaszos: - Tudom sajnos ezt a Bíróságon sem sikerült tisztázni.

Ügyeletes: - Majd a Rendőrség tisztázza igaz? Majd a Rendőrség az megold mindent.

Panaszos: - Hát rendőr úr, hogyan mondjam? Bocsásson meg, ha indulatos voltam!

Ügyeletes: - Nem haragszom, csak nem értem, hogy mi köze ehhez a Rendőrségnek, hogy Önök nem tudják a problémájukat megbeszélni, mert gondolom, hogyha jóba lennének, akkor nem érdekelné, hogy ott áll a kapubejáró alatt, igaz? Akkor nem kéne a Rendőrség után kiabálni, hogyha jóban lennének? Mert akkor nem érdekelné, hogy ott áll a kapubejáróba. Megoldaná.

Panaszos: - Akkor beülnék az autóba és félretolnám, vagy félrehúznám, vagy valamit csinálnák. Így meg nem merek hozzányúlni.

Ügyeletes: - Nem is kell! Majd hazajön és eláll, Ön meg be tud állni. Gondolom nem ez az első eset!

Panaszos: - Így van.

Ügyeletes: - Akkor próbálják meg megoldani! Oldják meg!

Panaszos: - Nagyon szépen köszönöm. Minden jót, viszont hallásra!

d) A panaszos 2019. augusztus 23-án a 112-es segélyhívón jelzi, hogy panaszt szeretne tenni, mert előző nap a rendőrök nem tették meg a szükséges intézkedést azzal kapcsolatban, hogy volt felesége autójával beállt a kertkapuba, ezzel megakadályozva azt, hogy a panaszos az ingatlanba beálljon. A panaszos kérdésre elmondja, hogy feleségétől elvált, de a háznak fele-fele részben

tulajdonosai, mert a vagyonmegosztás még folyamatban van. A panaszos kifogásolta, hogy a rendőrök nem helyeztek el büntető cédulát a volt felesége autóján és vele telefonon sem próbáltak meg kapcsolatba kerülni. A segélyhívó munkatársa tájékoztatja a panaszost, hogy panasszal fordulni a Testülethez tud, és közli a Testület telefonos, postai, valamint elektronikus elérhetőségeit. A hanganyag 4 perc 29 másodperces hosszúságú.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye II. cikkében foglalt emberi méltósághoz, valamint a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület érdemben azt vizsgálta, hogy a rendőrségnek fennállt-e az intézkedési kötelezettsége, illetve az intézkedési és a segítségnyújtási kötelezettségét a rendőrség jelen esetben megfelelően teljesítette-e.

a) A panasz szerint a panaszos 2019. augusztus 22-én 13 óra 13 perc körüli időben segítséget kért a 112-es segélyhívó számon a kapujában parkoló gépkocsi eltávolítása érdekében, azonban a kikerülő rendőrök érdemben nem intézkedtek. A panaszos elmondása szerint a kapuból végül 17 óra körül által el.

A rendőri jelentések szerint a panaszost azért kért segítséget, mert a kapubejárójában szabálytalanul parkoló autó akadályozza az ingatlanba való ki-, illetve bejutásban. A helyszínen intézkedő rendőrök kiszállva a szolgálati gépjárműből észlelték, hogy valóban a kapubejáróban parkol egy narancsszínű Daewoo típusú személygépjármű. A panaszost B. r. őrmester ellenőrizte a körözési rendszerben. A panaszos megerősítette a bejelentését, majd előadta, hogy a jármű a volt felesége tulajdona, aki szintén a fenti ingatlanban lakik életvitelszerűen, de jelenleg nincs itthon és amúgy sem beszél vele. Elmondta, hogy szeretne beállni az udvarára és kéri, hogy szüntessék meg ezt a problémát a rendőrök. Ezt követően mivel a panaszos elmondta, hogy nincs itthon a jármű tulajdonosa, így telefonon keresztül J. r. főtörzsőrmester felvette a kapcsolatot B. r. törzsőrmesterrel, aki a T. település fogdáján dolgozik és tudomása szerint a bejelentésben szereplő személygépjármű tulajdonosának a keresztfia. B. r. törzsőrmester telefonban elmondta, hogy valóban rokoni kapcsolatban áll a gépjármű tulajdonosával és azonnal értesíti, hogy álljon arrébb. Ezt követően körülbelül 10 perc elteltével B. r. törzsőrmester visszahívta J. r. főtörzsőrmestert és tájékoztatta, hogy a panaszos volt felesége nincs itthon, de amikor hazaér azonnal arrébb áll, hogy ne legyen probléma belőle. A helyszínen a rendőrök megállapították, hogy semmilyen jogsértés nem valósult meg, mivel a panaszos volt felesége is ezen a lakcímen lakik és jogszerűen parkol ezen a helyen, továbbá mivel J. r. főtörzsőrmester járőrszolgálatát során mindig azt tapasztalta, hogy a panaszos a saját tulajdonában lévő személygépjárműve soha nem parkol az udvaron, mindig az utcán áll. Továbbá látszódtott, hogy az udvarra nem szoktak beállni, mivel körülbelül 1 méteres gaz borította azt. J. r. főtörzsőrmester járőrszolgálatát során visszatérően ellenőrizte a címet, melynek során azt tapasztalta, hogy a panaszos volt feleségének autója 16 óra körüli időben már nem állt a kapubejáróban, az szabad volt, viszont a panaszos gépkocsija még mindig az út szélén parkolt.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv-ben meghatározott bűnmegelőzési, bűnfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 24. §-a szabályozza a rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét. Az (1)-(3) bekezdések szerint „a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. A magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne. A segítségnyújtás csak halaszthatatlan szolgálati érdekből tagadható meg, közvetlen életveszély esetén csak akkor, ha a segítségnyújtás miatt több ember élete kerülne közvetlen veszélybe.”

Az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdése rendelkezik a rendőr intézkedési kötelezettségéről. A hivatkozott jogszabályhely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A fenti rendelkezést a Szolgálati Szabályzat 8-9. §-a az alábbiakkal egészíti ki. A rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást. A rendőr szabálysértés észlelése esetén feljelentést tesz, vagy – jogszabály által meghatározott esetekben – helyszíni bírságot szab ki. A szabálysértést észlelő rendőr figyelmeztetést azon szabálysértés esetén alkalmazhat, amely miatt helyszíni bírságot szabhat ki.

A hivatkozott jogszabályhely értelmében – a konkrét eset kapcsán – a Testületnek egyrészt vizsgálnia kellett azt, hogy a panaszos előadása, illetve a rendőrség tudomására jutott további információk alapján fennállt-e valamely jogellenes cselekmény elkövetésének olyan fokú gyanúja, amely a rendőrség intézkedési kötelezettségét megalapozta, továbbá azt is, hogy az intézkedő rendőrök megtettek-e mindent, amire az eljárásukra irányadó normák őket felhatalmazták és kötelezték annak érdekében, hogy a panaszos sérelmeit orvosolják.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról, és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (a továbbiakban. Szabs. tv.) 224. §-a értelmében közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértését követi el az, aki a KRESZ-ben meghatározott közúti közlekedés szabályait megszegi, ha a 217-222. §-a szerinti szabálysértés nem valósul meg, szabálysértést követ el. A KRESZ 40-41. §-ának, valamint más megállási, várakozási vagy táblával jelzett behajtási tilalom vagy korlátozás megszegése esetén a közterület-felügyelő is szabhat ki helyszíni bírságot.

A KRESZ 40. §-a rendelkezik a megállás szabályairól: „(1) Járművel megállni – ha közúti jelzésből vagy a (2)-(5) bekezdés rendelkezéséből más nem következik – csak az úttest

menetirány szerinti jobb szélén, azzal párhuzamosan, egy sorban szabad. A megállást irányjelzéssel jelezni kell. (2) Egyirányú forgalmi úton az úttest bal szélén – ha közúti jelzésből más nem következik – akkor szabad megállni, ha a jármű mellett az úttest jobb széléig mérve legalább 5,5 méter szélességű hely marad. (5) Tilos megállni: a) ahol a jármű fényjelző készülék vagy jelzőtábla jelzésének az észlelését akadályozza; b) ahol a jármű és az úttesten levő záróvonal vagy a jármű és az úttest másik szélén álló jármű között legalább három méter széles hely nem marad; c) be nem látható útkanyarulatban, bukkanóban vagy más olyan helyen, ahol a járművet a többi jármű vezetője kellő távolságból nem észlelheti; d) körforgalmú úton, útkereszteződésben és az úttestek széleinek metszéspontjától számított 5 méter távolságon belül, ha a közúti jelzésből más nem következik; az útkereszteződésben az úttorkolattal vagy útelágazással szemben megálló járműre – ha ez a többi jármű bekanyarodását nem akadályozza – a tilalom nem vonatkozik (...). (8) A járdán – részben vagy teljes terjedelemben – csak akkor szabad megállni, ha a) azt jelzőtábla vagy útburkolati jel megengedi, b) a jármű a járda szélességének legfeljebb a felét foglalja el, c) a járdán a gyalogosok közlekedésére legalább 1,5 méter szabadon marad, és d) a jármű tengelyterhelése az 1000 kg-ot nem haladja meg.

A KRESZ 41. §-ában a várakozás szabályai olvashatók (1) A 40. § rendelkezéseit értelemszerűen alkalmazni kell a várakozásra is. (2) Tilos várakozni [a 40. § (5) bekezdésében említettekén túlmenően]: a) a három külön úttesttel rendelkező út középső úttestjén; b) lakott területen kívül főútvonal úttestjén; c) ahol a jármű az útmenti ingatlanra való behajtást vagy az onnan történő kihajtást - az ingatlannal rendelkezni jogosult hozzájárulása nélkül - akadályozza; d) ahol a jármű szabályosan várakozó másik jármű megközelítését vagy elindulását akadályozhatja; e) az úttesten ott, ahol a járdán a megállás megengedett.

A Testület ezen a ponton szükségesnek tartja felhívni a figyelmet töretlen gyakorlatára, miszerint ha az Rtv. szerinti rendőri fellépés mögöttes jogalapjaként a rendőrség egy Rtv.-n kívüli jogszabályban meghatározott tényállás tekintetében fennálló gyanúokra (pl. bűncselekmény vagy szabálysértés gyanújára) hivatkozik, a Testület – a kérdéses cselekményért egyébként fennálló szabálysértési vagy büntetőjogi felelősség kérdésében való állásfoglalás nélkül – vizsgálja, hogy az adott esetben fennállt-e olyan fokú gyanú, amely elégséges jogalapot szolgáltatott az intézkedéssel megvalósult jogkorlátozásra. Amennyiben a Testület ezt a vizsgálatot nem végezné el, a jogkorlátozás érdemi kontrollja kiüresedne, illetve elmaradna, és ezzel sérülne az érintett panaszhoz való alkotmányos joga.

A panaszosi és a rendőri előadás megegyezik abban, hogy a rendőrség a panaszos arról tett bejelentést, hogy egy a lakcímét képező ingatlan előtt szabálytalanul parkoló autó miatt nem tud bejutni az ingatlanára.

A bejelentés alapján tehát felmerült annak a gyanúja, hogy a bejelentő panaszos sérelmére a KRESZ 41. § (2) bekezdés c) pontjának megsértésével a Szabs. tv. 224. § (1) bekezdése szerinti közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértést követek/követnek el. Ezáltal pedig a rendőrség köteles volt a történeti tényállás tisztázása érdekében szükséges intézkedéseket megtenni, és a helyszínen megjelenni.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentés tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

b) Ugyanakkor a helyszínen a rendőrök részére világossá vált, hogy a panaszos volt felesége is életvitelszerűen lakik az ingatlanban, ráadásul a panaszos augusztus 23-án a segélyhívóra tett bejelentésében elismeri, hogy volt felesége a ház résztulajdonosa, amely tények kizárják a szabálysértés elkövetésének gyanúját, ugyanis a KRESZ 41. § (2) bekezdés c) pontjának „ingatlannal rendelkezni jogosult hozzájárulása nélkül” fordulata ezek alapján nem teljesülhet.

A helyszíni intézkedés során megállapítást nyert, hogy a panaszos volt felesége az ingatlanl rendelkező jogosult, így közúti közlekedési szabályok kisebb fokú megsértése szabálysértés gyanúja a továbbiakban nem állt fenn. Ezért a Testület megítélése szerint a tényállás tisztázásán és a panaszos megfelelő tájékoztatásán túl a rendőrséget az Rtv. alapján egyéb intézkedési kötelezettség nem terhelte, amelynek a Testület megállapítása szerint a rendőrök – a rendőrségi iratok alapján, amelynek megkérdőjelezésére a Testület nem látott okot – megfelelő módon eleget tettek. Ugyanis a rendőrségi iratok tanúsága szerint a rendőrök a panaszos meghallgatták, őt a körözési rendszerben ellenőrizték, és a volt feleségével B. r. törzsőrmesteren keresztül felvették a kapcsolatot, továbbá tájékoztatták a panaszost, miszerint mivel azonos lakcímen élnek, a háznak mindketten résztulajdonosai a volt feleségével, ő nem követett el a cselekményével szabálysértést.

A Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a rendőrség nem valósított meg jogellenes mulasztást, mivel intézkedési kötelezettségének eleget tett a tényállás tisztázásával és a panaszos tájékoztatásával, ezért nem sérült a panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapjoga.

2) A Testület azt is vizsgálta, hogy a rendőrség időben eleget tett-e intézkedési kötelezettségének.

A rendelkezésre álló iratok és hanganyagok alapján a Testület az alábbiakat állapította meg. A panaszos 13 óra 13 perc körül tette meg bejelentését a segélyhívón. A panaszos 13 óra 22 perckor megerősíti a TIK ügyeletesének, hogy a kapuját továbbra is elállják. Az ügyeletes közli, hogy egy óra múlva tud járőrt küldeni a helyszínre. A panaszos megköszöni a segítséget. A TIK ügyeletes által 14 óra 33 perckor kezdeményezett telefonhívás alkalmával jelzi a panaszosnak, hogy amennyiben a probléma továbbra is fennáll, akkor most tud rendőrt küldeni. A panaszos megerősítését követően az ügyeletes közli, hogy nemsokára érkeznek a rendőrök. A bejelentés időpontjában J. r. főtörzsőrmester körzeti megbízott és B. r. őrmester járőrtárs szolgálati utat hajtott végre a Rendőrkapitányságra, ahonnan a képzésről hazaérkező H. r. főtörzsőrmester járőrvezetőt kellett a Rendőrségre szállítani, ezért 15 óra 19 perckor érkeztek a helyszínre.

Az Rtv. 15. §-a rögzíti az arányosság követelményét, amely értelmében a rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.

A segélyhívásokat fogadó szerv hatásköréről, feladatairól, továbbá feladatai ellátásának részletes szabályairól szóló 361/2013. (X. 11.) Korm. rendelet (a továbbiakban Korm. rendelet) 6. §-a rendelkezik a segélyhívó számok fajtáiról. E szerint, (1) ha a segélyhívás alapján készenléti szerv intézkedése szükséges, a híváskezelő továbbítja az elektronikus adatlapot, valamint szükség esetén haladéktalanul továbbkapcsolja a segélyhívást a hatáskörrel rendelkező készenléti szervnek, (2) ha a segélyhívás alapján a közmű üzemeltető vagy a készenléti szerveken kívüli hatóság, hivatalos szerv vagy szervezet helyszíni intézkedése szükséges, a híváskezelő gondoskodik e szervek értesítéséről, (3) ha a jelzés alapján az (1) és (2) szerinti intézkedés nem szükséges, a híváskezelő a bejelentő részére megadja a szükséges felvilágosítást.

A bejelentések kezelésére vonatkozó normaanyag nem tartalmaz iránymutatást arra vonatkozóan, hogy pontosan milyen eseteket kell „azonnalos” intézkedést igénylőnek tekinteni. A Korm. rendelet 1. §-ának 12. pontja határozza meg a „vészhelyzet”, a 2. pontja az „egyéb veszélyes körülmény” fogalmát. „Vészhelyzet” az olyan ember, állat, műszaki hiba, elemi erő, természeti esemény, baleset, betegség vagy élettani körülmény okozta helyzet, ami az életben, testi épségben, anyagi javakban okozott kárral, illetve a természetes és mesterséges környezet fokozott megrongálásával vagy ezek veszélyeztetésével jár, és amelyet a segélyt kérő természetes

személy, illetve a környezetében lévők a készenléti szervek helyszíni segítsége nélkül önállóan megoldani nem képesek. „Egyéb veszélyes körülmény” az ember, állat, műszaki hiba, elemi erő, természeti esemény, baleset, betegség vagy élettani körülmény okozta olyan helyzet, ami az életben, testi épségben, anyagi javakban okozott kárral, illetve a természetes és mesterséges környezet fokozott megrongálásával vagy ezek veszélyeztetésével jár, és amelyet a segínyt kérő természetes személy, illetve a környezetében lévők nem képesek önállóan a közmű üzemeltetők vagy – a készenléti szerveken kívüli – hatóság, hivatalos szerv helyszíni segítsége nélkül megoldani. Mindezek – valamint a Korm. rendelet 6. §-ának (1) bekezdése – alapján annyi mondható el, hogy „vészhelyzetnek”, valamint „egyéb veszélyes helyzetnek” minősülő esetekben válik szükségessé készenléti szerv intézkedése.

A Testület álláspontja szerint a bejelentéstől a rendőrök helyszínre érkezéséig eltelt mintegy 2 óra – tekintettel a bejelentésben elmondottakra, valamint a Korm. rendelet 1. §-ának 2. és 12. pontjára figyelemmel, amely nem teremtett kötelezettséget a rendőrség irányába azonnali intézkedés foganatosítására – nem volt oly mértékben kiugróan aránytalan, ami annak a megállapítását indokolta volna, hogy a rendőrség késedelmesen tett eleget az intézkedési kötelezettségének, ezért a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga e körben nem sérült.

2) A Testület végezetül a rendőri hangnemet értékelte.

A panaszos arról számolt be, hogy 15 óta 53 perc körül kezdeményezett telefonos beszélgetést az ügyeletes rendőrrel, amelynek alkalmával sérelmezte, hogy ügyében nem intézkedtek. A rendőr ezt egy „kirohanással” konstatálta, és nem értette, hogy a gépkocsi tulajdonosok miért nem tudnak egymással megegyezni.

A rendőrség tájékoztatása szerint 2019. augusztus 22. napon 15 óra 53 perckor a panaszos ismételt bejelentést tett a TIK-hez, mely szerint az intézkedést nem tartotta megfelelőnek, mivel a kérdéses autó még mindig a kapubejáróban áll. A TIK ügyeletes felvilágosítja, hogy nincs lehetőség a gépjármű tulajdonosát hazavinni, vagy a gépjárművet elszállítani, továbbá a volt feleségével való problémáira ne a rendőrséggel akarjon megoldást kerestetni, hanem azt beszéljék meg egymással. A rendőrség a panaszra reagálva megjegyezte, hogy a 2019. augusztus 22. napon 15 óra 53 perckor lezajlott telefonbeszélgetés alkalmával a TIK ügyeletes a korábbi felvilágosítások alapján próbálja a panaszossal tisztázni, hogy az intézkedést miért nem tartja megfelelőnek. Az ügyeletes hangneme a beszélgetés során nem sértő, pusztán felhívja a panaszos figyelmét a társadalmi együttélés szabályaira.

A Testület a panasz ezen része kapcsán figyelemmel volt Rtv. 2. §-ára, amelynek értelmében a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulóknak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. Szükségesnek tartja kiemelni továbbá a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét kihirdető, Budapesten, 2007. július 4-én kelt a Független Rendőri Szakszervezet főtítkárának, az Országos Rendőrfőkapitánynak, és a Belügyi és Rendvédelmi Dolgozók Szakszervezete főtítkárának közös nyilatkozatát (a továbbiakban: Etikai Kódex), amely iránymutatásul szolgál a Rendőrség számára a követendő magatartás tekintetében. Az Etikai Kódex 1. pontjának második mondata a rendőrről vonatkozóan előírja: „Önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „A rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.”

A 7. pont utolsó mondata szerint: „Tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [pl. 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházza fel a rendőröket, az államszervezetben belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A Testület a hanganyag alapján megállapította, hogy a TIK ügyeletes kissé emelt hangnemben beszélt a panaszossal, de rá kell mutatni arra, hogy a panaszos indokolatlanul foglalta a segélyhívó vonalát, tekintettel arra, hogy a beszélgetést megelőzően volt helyszíni intézkedés, amely alapján a Testület megítélése szerint megfelelően próbálta az ügyeletes egyébként tájékoztatni a panaszost, aki ezen tájékoztatást értetlenül fogadta. **Mindezek alapján a Testület arra a megállapításra jutott, hogy nem sérült a panaszos emberi méltósághoz való joga a rendőri hangnem miatt.**

V.

A Testület az ügy gondos mérlegelése során úgy ítélte meg, a bejelentés alapján a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége állt fenn, amelynek megfelelő módon eleget tett a tényállás tisztázásával és a panaszos tájékoztatásával. A Testület az intézkedő rendőrök helyszínre érkezéséig eltelt időt sem találta aránytalanul hosszúnak, ezért ezzel kapcsolatban sem állapított meg alapjog sérelmet. A Testület álláspontja szerint a panaszos emberi méltósághoz való joga sem sérült a rendőri hangnem miatt.

A Testület erre figyelemmel – és az Rtv. 93. §-ának (2) bekezdése alapján – a rendelkező részben foglaltak szerint a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2019. december 12.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag